

2002:1

Interpellation av Margareta Olofsson (v) om stadens snöröjning och vinterväghållning

Stockholm är en av världens nordligast belägna huvudstad. På dessa breddgrader är snö inte ovanligt förekommande under vintermånaderna. Inför och under julhelgen 2001 föll också dessa välbekanta snöflingor över staden, i tämligen riklig mängd. Det visade sig dock att stadens beredskap ifråga om snöröjning och vinterväghållning inte på något sätt motsvarade de förväntningar man som medborgare kan ställa på framkomliga trottoarer, gator och cykelbanor.

Den obefintliga snöröjningen och halkbekämpningen har orsakat stora lidanden för enskilda medborgare, tillika stora kostnader för samhället i form av bl.a. sjukvårdskostnader och försäkringskostnader.

Stockholm har också som ambition att vara Europas, eller "världens tillgängligaste stad". Under och efter snöfallet har dock ytterst få "permobiler" eller rullstolar syns på Stockholms gator.

Orsaken till ett egentligen helt onödigt snökaos kan enligt min mening härledas till följande:

Antingen har otillräckliga resurser tillförts snöröjningen, eller så saknas resurser för snö- och halkbekämpning hos de entreprenörer stadsdelarna anlitat.

Stadens parkeringspolicy har under mandatperioden blivit hopplöst slapphänt och antalet parkeringsvakter har halverats. Städnet respekteras inte längre av bilägare, vilket försvårar eller omöjliggör renhållningen. Under och efter julhelgen utgjorde parkerade och insnöade bilar det största hindret att röja gatorna och transportera bort snön. Trots detta faktum gick gatu- och fastighetsborgarrådet ut i television och media och förklarade att parkeringsvakterna borde "se mellan fingrarna" och inte bötfälla felparkerare. Stadens ansvariga skickar därmed dubbla signaler till bilägare och entreprenörer.

Staden har under mandatperioden avhänt sig all egenregiverksamhet och kompetens ifråga om vinterväghållningen i och med försäljningen av

Stockholm entreprenad. Avhändandet av egenregiverksamhet innebär dock inte ett avhändande av ansvar för väghållningen. Detta är en olycklig koppling det ansvariga borgarrådet gjort. Hade Staden haft egenregiverksamheten kvar hade sannolikt snabbare och effektivare åtgärder mot "snökaoset" kunnat sättas in.

Med anledning av det uppstådda "snökaoset" under och efter julhelgen 2001 vill jag därför ställa följande frågor till ansvarigt borgarråd:

1. Anser Du att de anlitate entreprenörerna har haft kompetens och resurser att klara sina åtaganden?
2. Kan det ansvariga borgarrådet tänka sig att staden återigen bygger upp en egenregiverksamhet för att säkra sig mot entreprenörer som uppenbarligen har "chansat" att eventuellt snöfall skall bli ringa under upphandlingsperioden.
3. Anser det ansvariga borgarrådet att även äldre medborgare och medborgare med funktionsnedsättningar skall acceptera att de får hålla sig inomhus på grund av minskad framkomlighet under vintermånaderna?
4. Hur mycket kostar det Stockholms stad att upplåta parkeringsgaragen gratis, vilket gjordes på borgarrådets initiativ? Vilken möjlighet har man i framtiden att göra detta om driften av Stockholms Parkering privatiseras, vilket anges som inriktningsmål i budgeten?
5. Vilken inverkan anser Du att parkeringspolicyn haft på möjligheterna att bedriva effektiv snöröjning, sett ur ljust att antalet rätt uppställda fordon har minskat i takt med att trafikvakterna halverats?
6. Vilka effektiva åtgärder ämnar det ansvariga borgarrådet vidta för att se till att god framkomlighet råder på trottoarer, cykelbanor och gator under årets alla dagar?

Stockholm den 9 januari 2002

Margareta Olofsson